

Bemærkninger til forslaget

I. Det internationale samfund har i en årrække gjort sig betydelige anstrengelser for - bl.a. gennem våbeninspektion - at sikre tilintetgørelse af Iraks masseødelæggelsesvåben. Bestræbelserne har været forankret i en række centrale resolutioner fra FNs Sikkerhedsråd.

I resolution 678 af 29. november 1990 gav FNs Sikkerhedsråd i henhold FN-pagtens kapitel VII bemyndigelse til anvendelse af alle nødvendige midler for at genoprette international fred og sikkerhed i regionen. Resolution 678 udgjorde grundlaget for de allieredes militære indsats mod Irak under Golfkrigen i 1991. FNs Sikkerhedsråd har ikke truffet beslutning om tilbagekaldelse af denne bemyndigelse til magtanvendelse, som står ved magt, så længe Sikkerhedsrådets krav og betingelser over for Irak ikke er opfyldt, og der som følge heraf foreligger en trussel mod fred og sikkerhed i regionen. Den 3. april 1991 vedtog FNs Sikkerhedsråd enstemmigt resolution 687 om våbenhvilen mellem Irak og de medlemslande, der samarbejdede med Kuwait i henhold til resolution 678 af 29. november 1990. Resolutionen gjorde våbenhvilen betinget af, at Irak levede op til en række krav, herunder om brug, udvikling og tilintetgørelse af kemiske, biologiske og nukleare masseødelæggelsesvåben. Samtidig bekræftede resolutionen den fortsatte gyldighed af resolution 678 af 29. november 1990. For at gennemføre inspektioner af Iraks våbenlagre på de biologiske og kemiske områder og m.h.t. missiler blev United Nations Special Commission (UNSCOM) oprettet. UNSCOM skulle samtidig bistå det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) i dets inspektioner af Iraks nukleare våbenprogram. Pligten for Irak til betingelsesløst at underkaste sig UNSCOM's inspektioner blev formuleret på en måde, der ikke efterlod tvivl om, at en obstruktion af inspektionsvirksomheden måtte anses for at være en overtrædelse af de forpligtelser, der var blevet pålagt Irak i forbindelse med våbenhvilen. Overtrædelser af resolution 687 har fundet sted siden resolutionens vedtagelse. I perioden 1991 til 1998 destruerede våbeninspektørerne store mængder kemiske og biologiske våben. Efter adskillige afbrydelser af inspektionerne i løbet af 1998 konstaterede

de UNSCOM den 16. december 1998, at Irak ikke samarbejdede og inspektørerne blev trukket ud af Irak. Efter et år uden inspektioner vedtog FNs Sikkerhedsråd den 17. december 1999 resolution 1284, der erstattede UNSCOM med United Nations Monitoring, Verification and Inspection Commission (UNMOVIC). I de følgende tre år afviste Irak imidlertid enhver form for våbeninspektion i landet.

Den 8. november 2002 vedtog Sikkerhedsrådet enstemmigt resolution 1441. Resolutionen fastslår, at Irak gennem årene substantielt har krænket og fortsat substantielt krænker sine forpligtelser i henhold til de vedtagne sikkerhedsrådsresolutioner, herunder resolution 687 af 3. april 1991, og at krænkelserne udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Uanset dette giver FNs Sikkerhedsråd med resolutionen Irak en sidste chance for at opfylde sine nedrustningsforpligtelser. Samtidig præciserer resolutionen Iraks pligt til at samarbejde omgående, betingelsesløst og aktivt med UNMOVIC og IAEA. Det fastslås, at falske erklæringer eller udeladelser i erklæringer, der afgives af Irak og manglende irakisk vilje til fuldt ud at efterkomme og samarbejde om gennemførelsen af resolutionen vil udgøre en yderligere substantiel krænkelse af Iraks forpligtelser. Endvidere henvises til, at Sikkerhedsrådet tidligere gentagne gange har advaret Irak om, at fortsat overtrædelse af landets forpligtelser vil få alvorlige konsekvenser.

Med resolutionen blev det pålagt Irak inden 30 dage at fremlægge en fuldstændig redegørelse for landets masseødelæggelsesvåben. Redegørelsen blev fremlagt af Irak den 7. december 2002. Ifølge UNMOVIC var redegørelsen mangelfuld, idet den ikke indeholdt nye oplysninger og fortsat efterlod centrale spørgsmål om landets våbenkapacitet ubesvarede.

Våbeninspektørerne har aflagt rapporter til Sikkerhedsrådet om forløbet af inspektionerne den 27. januar, den 14. februar og den 7. marts 2003. I rapporterne har våbeninspektørerne fremhævet, at Irak er forpligtet til selv at fremlægge alle masseødelæggelsesvåben m.h.p. tilintetgørelse eller tilvejebringe dokumentation, der kan understøtte en konklusion om, at ingen